

[Arbejdsministeren]

for hører med i helheden, men som alligevel er ganske forskelligartede i deres tekniske problematik. Derfor har landsarbejdsnævnet ytret sig om hvert enkelt punkt med forskellige bemærkninger, ofte i form af en delt indstilling, altså hvor arbejdsgiverne udtaler ét og lønmodtagersiden noget andet. Jeg vil foreslå, at denne mere detaljerede gennemgang af landsarbejdsnævnets synspunkter tilgik arbejdsmarkedsudvalget efter denne førstebehandling, sådan at udvalgets medlemmer får et præcist kendskab til landsarbejdsnævnets indstillinger og selvfølgelig mine vurderinger af landsarbejdsnævnets indstillinger.

Nu er der måske nogle, der ville sige: ja men har I så ikke jaget tingene igennem så hurtigt, at arbejdsmarkedets parter ikke har haft en reel chance for at kunne præge lovgivningen, siden landsarbejdsnævnet ikke har haft tid til at færdiggøre sit arbejde, inden forslaget blev fremsat? Til det er der at sige, at det er rigtigt, at landsarbejdsnævnet har haft en kort tidsfrist, og det har jeg personlig undskyldt over for landsarbejdsnævnet.

Når forslaget har taget så lang tid at udarbejde, så hænger det bl. a. sammen med, at vi i måneder har forhandlet med lønmodtagerorganisationer, arbejdsgivere og lønmodtagerorganisationer igen for netop at finde den indbyggede balance i forslaget, som er rigtig, og hvor vi tager hensyn til den ekspertise, som findes på arbejdsmarkedet. Man kunne ønske sig for enkelte taleres vedkommende i debatten i dag, at en tilsvarende ekspertise havde haft lejlighed til at trænge igennem, forinden indlægget blev afleveret her i dag, men det skal jeg vende tilbage til.

Jeg vil dog generelt gerne sige, at jeg har været glad for den saglige og positive indstilling, de fleste af ordførerne har haft til forslaget, også selv om man har haft reservationer over for enkelte punkter. Jeg tror, at selv hr. Nauerby fandt ting, han kunne glæde sig over i lovforslaget. Jeg skal love hr. Nauerby ikke at bruge det mod ham senere i debatten.

Hr. Nauerby undlod jo i klædelig beskedenhed at sige, hvad fremskridtspartiets alternativ til dette lovforslag er. Det fik vi imidlertid at vide under finanslovdebatten. Jeg vil da gerne, for at det ikke skal være sådan, at folk, der følger denne debat, er uvidende om, hvad fremskridtspartiet forestiller

sig for de arbejdsløse her i landet, kort referere, hvad det er, forslaget går ud på.

Det går ud på, at ingen kan modtage arbejdsløshedsunderstøttelse i mere end 6 måneder. I de første 3 måneder kan man få maksimalt 26 kr. i timen, i de næste 3 måneder 23 kr. i timen, og så bortfalder understøttelsen. Til gengæld har man så mulighed for at gå på bistandshjælp. Det er efter vores opfattelse ikke arbejdsløsheden, fremskridtspartiet afskaffer – det er kun arbejdsløshedsunderstøttelsen, man vil til livs. Det synes jeg man gør effektivt med dette forslag, og jeg synes, det skal stå ganske klart, at det er det, man vil.

Så vil jeg gerne til hr. Holm sige, at jeg er enig med hr. Holm i, at det, der er sigtet med forslaget, er at finde frem til de områder, hvor vi må sige at der i den nuværende situation både fra virksomhedsside og fra lønmodtagerside sker en anvendelse af arbejdsløshedslovgivningens regler, sådan at vi i realiteten kommer til at støtte formål, der ligger uden for lovens formål, nemlig det at yde en effektiv bistand til de arbejdsløse. Det er for at fjerne disse utilsigtede anvendelser af lovgivningen, at vi lægger dette forslag frem.

Jeg mener, at det er nødvendigt, at vi retter op på disse utilsigtede anvendelser. Jeg mener ikke, at dette lovforslag løser alle problemer i den forbindelse, men hvis vi skal bevare befolkningens respekt omkring vores arbejdsløshedslovgivning, den gode støtte til de ledige, til de arbejdsløse, hvis vi skal bevare systemet med, at det er de faglige organisationer, der selv administrerer arbejdsløsheds-kasserne, så tror jeg, at det er fantastisk vigtigt, at vi hele tiden er opmærksomme på, at støtten kun bliver brugt til de arbejdsløse og ikke til at støtte alle mulige andre formål, f. eks. – hvis jeg må sige det til fru Grethe Fenger Møller – opvarmningsudgifterne i virksomhederne. Jeg forstod, at det var rimeligt, at arbejdsløshedsforsikringen dækkede virksomhedernes lønomkostninger i tilfælde af indeklemte arbejdsdage ved højtider, fordi det ikke kunne betale sig for virksomhederne at varme virksomhederne op. Ja men det kan da ikke være rimeligt, at arbejdsløshedsforsikringen skal dække varmeudgifterne. Man kunne jo installere en termostat eller et andet system. Det kan ikke være rimeligt, at det er arbejdsløshedsforsikringen. Og sådan kan